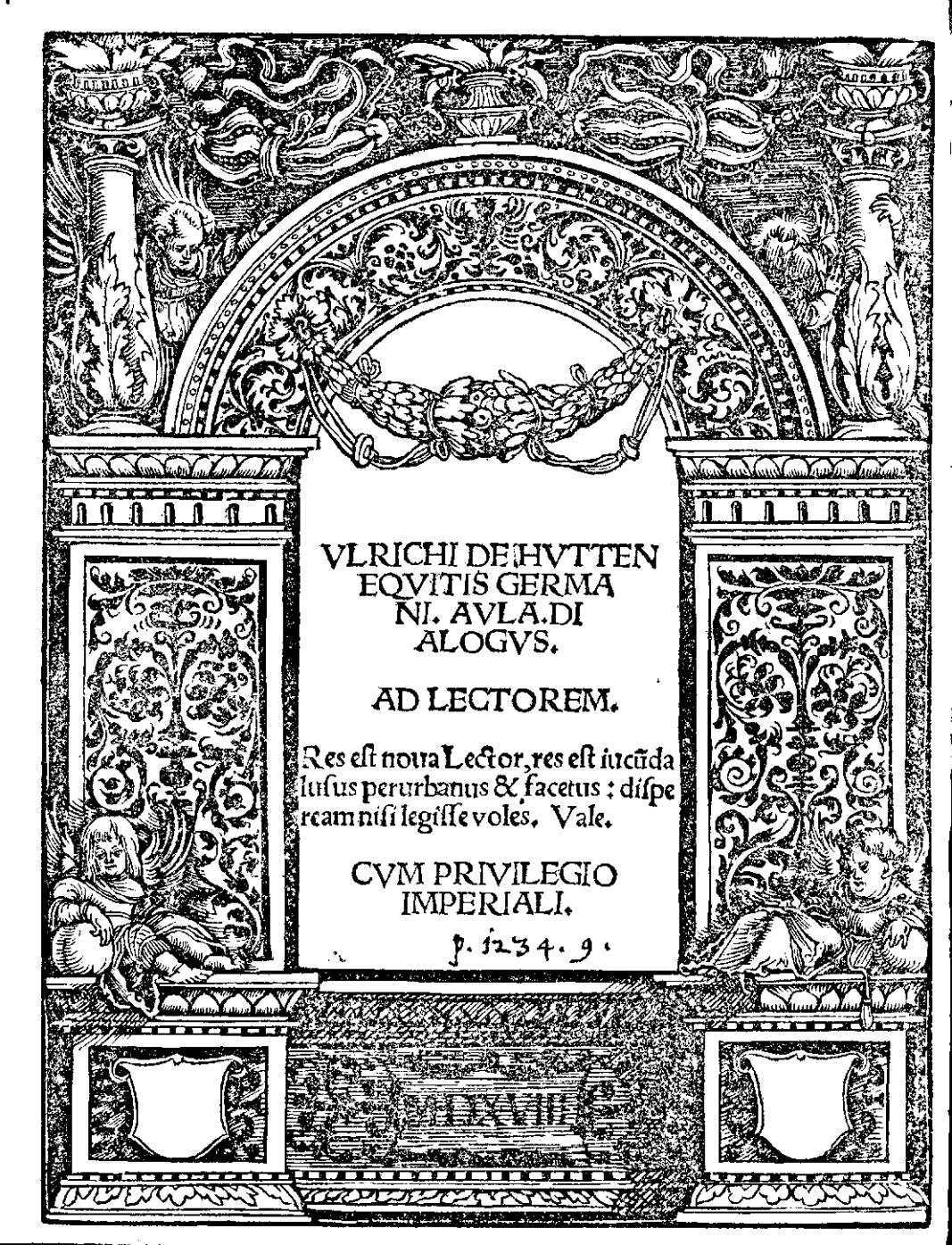

1
2
3

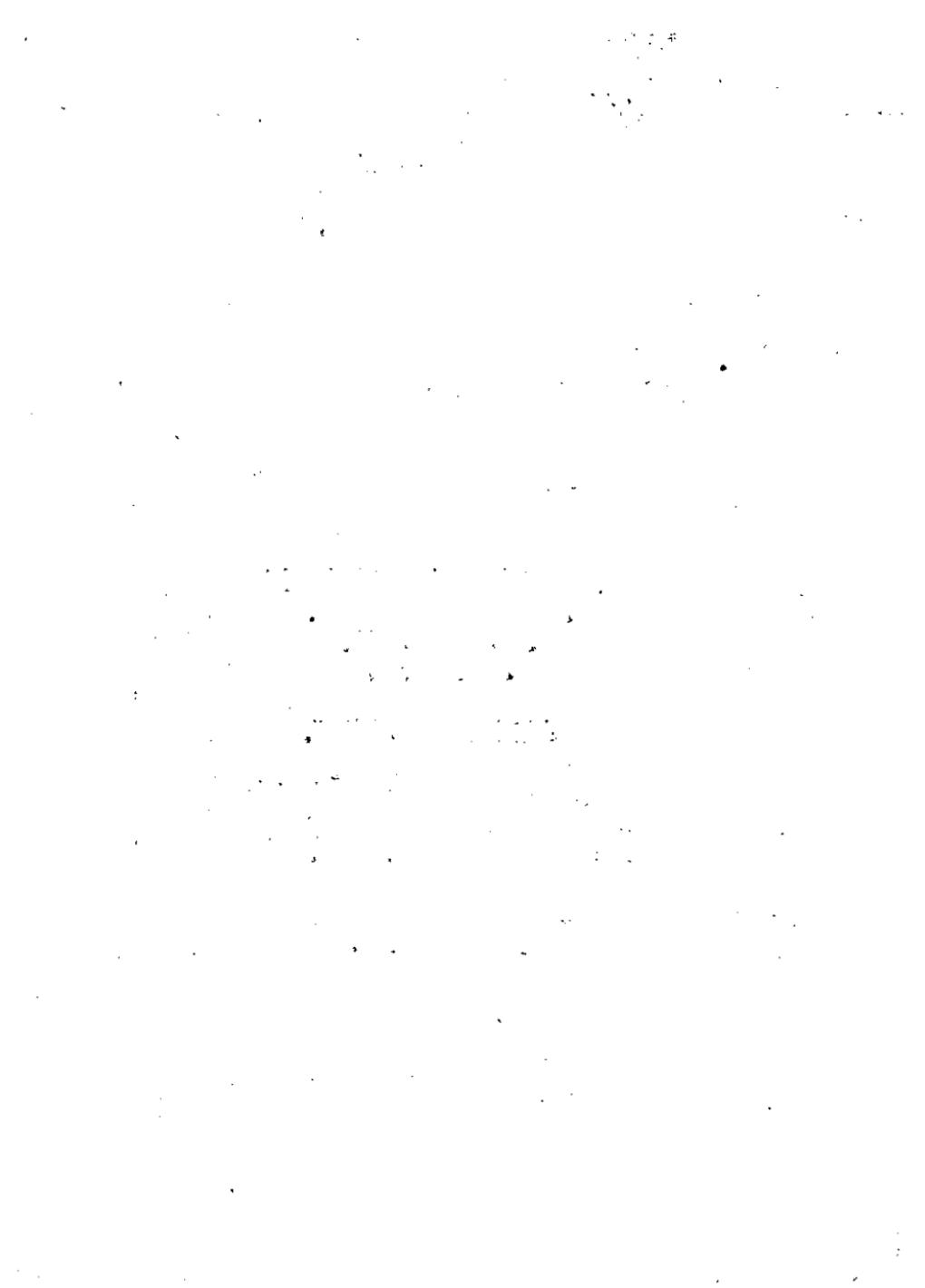
VLRICH DE HVTEN
EQVITIS GERMA
NI. AVLA.DI
ALOGVS.

AD LECTOREM.

Res est noua Lector, res est iucunda
lulus perurbanus & facetus ; dispe
ream nisi legisse voles. Vale.

CVM PRIVILEGIO
IMPERIALI.

p. 5234. 9.

VLRICI DE HUTTEN EQ. AD HENRICHVM
Stromerū Aqueracchum Medicum. In Aulam
suam Præfatio.

¶ tu rem mihi periculosam suasisti
Stromer, de vita Aulica ut scriberē,
hoc potissimum tēpore, quo tot agen-
tibus hic principibus, tanta est auliz-
corē frequentia. Quasi illo modo
tutū sit, has spinas contrectare, aut
consultū eos irritare, quibus etiā si
blādus sis, non admodū placeas. Et
dic mihi amicissime hominū quid te
iuvuit in hoc discrimen abducere ami-
cum? nec in mensē venit, cui me fu-
rori obijcias, cōtra quā rabiē excites, p̄s̄ertim aulicū & ipsum
nuper factū: vt in aula iubeas me aulā offendere, & quod dict
solet, ἐπ φέατι κυριοῦ μάχεσαι. Quid restat aliud igitur, nisi vt
me ob istas nugas, non in nostra quidē aula, in qua tua ac trans-
quilla sunt omnia, verū vbiubi negotiū incesserit, vt apud hos
terum dominos agendū sit, ex stipatoribus vñus cubito protru-
dat, aut inflicta calce p̄cipitē ejciat, deinde fiducia plenus, facti-
rationē reddat, ac causam tueatur, quam mihi impugnare non
vñq; quaq; oportunū sit, demū ad palinodiam quoq; adigat, quā
nisi mox promisero, dentes amisero. Nisi tu contra aulicā vēsa-
tiā, habes medicamentū, aut iam parasti helleborū, quo furen-
tes illos inebries. Quod si est, queso in tempore consilii cape, vt
veniēti malo occurras. Sed vereor ne in medicina non tantus sis
vt hominū affectibus mederi scias. Et iam mihi caput, mihi os,
mihi male trepidant. Ac aliquē videre videor, ex gigantibus re-
gīs, pugnū sex librae stringere, quē iamiam in buccā mihi im-
pingat. Quod vbi fiet, tum vereor, ne tu in sinū interim rideas, et
pro ludo ducas, mihi alapas infligi, os obuerberari, dentes excuti.
Et fortasse mortis causa si mihi fueris, non magni facies, q; cle-
ricus non sim, vt illo te sagittent Canone Ecclesiastici patres, Si
quis suadente diabolo. Verum heus tu, hominē esse memineris

Idq; satis existimā, quod tibi iratū deum reddat, quandoquidē
sic ille dicit, quod feceritis vni ex minimis meis, miseri feceritis.
Vñ deum igitur proderē, cum hoc facias, si me auxilis simijs dis-
cerpendum tradis. Quæso rem intuere, ac consydera, q̄ non de-
ceat, sero sapientem te, illud, non putabā futurum hoc, prætexe-
re. Credis enim non vehementer quosdam succensere mihi, ob
hocnugamentū, aut eam esse in aula moderationē, vt qui sic cō-
moti sint, contineant se. Præterea niemento aliquos esse, qui-
bus iam ante auersa fuit a studijs mens, hi exilient, ac arma &
equos poscent, his ferme verbis, hoc ille feret impune scribat.
Nostri enim quantū literatis detractum putent, quando scribas
vocant, nobis contumeliam minime agnoscētibus. Qui vt stu-
lus sit metus, vulgatum hoc tamen est, occasione tantummodo
opus improbitati. Sed iocatum satis est, per miras Stromer diffi-
cultates, vt tibi obsequerer, eundum fuit. Primū Canicularib[us],
infesto studijs tempore, ingenium cum exerceam. Deinde in hoc
Germanę nobilitatis cōuentu, in quo ita turbis referta sunt em-
nia, vt nemo satis meminisse quid suum sit queat. In quo nitida
quies, nullum silentium, nulla tranquillitas, ingentes tota vrbe
mottis, vociferationes, tumultus, equitatiōes, strepitus, clango-
res, equorum hinnitus, plaustrorum stridores, bombardarū to-
nitrua, tubæ, concentus, saltationes, ac plausus. Quæ me cū cir-
cumstent, & paucis diebus absolui negocium postulet, ac nihil
interim cessare obeundis in aula officijs liceat, aliquid arbitraris
in hoc dīalogo futurum, quod h[ab]s placeat, quib[us] vt placeamus,
studere debemus. Ede tamen inquis, vt te hic esse homines co-
gnoscant. Erras bone Stromer. Necq; enim tanti est, in hominū
oculis ac aurib[us] versari me, vt ob id incōsyderatius aliquid, &
cui non prius litam admouerim, in lucē edam. Placuit aīs Peu-
tingero, viro vt grauissimo, ita egregie docto, & naris emuncte
& Iacobo Spigel Regio secretario, rare homini doctrinæ, &
iudicij singularis, ac Stabio placuit festiui admodum ingenij, &
minimē fucatę eruditio[n]is viro. Vt dicam quod sentio, cōmou-
sti me his autoribus. Quanq; verendū, nē per amicitiae studiū
ex fauore potius laudent hi, quam ex iudicio probent. Verum
tamen peruicisti tu. Atq; ecce tibi Aulam in aula. Sed in ea aula,

in qua ista facere licet, & que nisi talis esset, nos non caperet. Sic enim iudico Stromer, simpliciores esse nos, q̄ Aulicorum consuetudini aptum sit. Itaq; gratulandum interim nobis inuicem, quos ibi exercet fortuna, vbi non magnopere nostri nos status piger, sub illo scilicet, oīm, quos hæc natio habet príncipes, benignissimo humanissimoq; ALBERTO Cardinali & Archeepiscopo, qui cum maximo virtutum omnium teneatur studio, & singularis probitati amicus sit, imprimis tamen bonarum literarum studia, eorumq; assertores, reuerenter suspicit, ac liberaliter fouet. Quis enim nunc recte per Germaniam eruditus est, quem illenon horit? aut a quo talivnq; salutatus est, quem non largo munificentie suæ imbre cōsperferit? Atq; vt sollicitus nuper fuit, ne quid se indignum pateretur bonus Capnion: vt cupi de literis ad fe vocauit Erasnum, cuius etiam nomini solet honorificam semper prefationem adiungere: & a nobis crebro percontatur, ex docte doctis, quid quisq; faciat, quid patiatur. Quæ cum ita sint, & omnino liberior sit nobis aula, quā in qua libere aliquid iocari periculum sit, ecce tibi Dialogum, quem iubeo speculi vice propositum esse aulicis illis, in quo se intueantur. Quanquā inuidiam deprecor, iussum est enim, ioco scriptū est, ne quis temere in nugis moueat. Tum veniā meretur Misaulus, tedio aulicæ consuetudinis impatientius forte, quā pro tempore iriectus. Id quod pro me illis inculca, & iam collaudentem cum Misaulo, Castum audi.

VLRICHI DE HVTTEN EQVITIS GERMANI, AVLA, DIALOGVS.

Interlocutores. Castus & Misaulus. Castus.

 Vam non est hoc falsum Misaul, quod aīt, vestis virum facit. Nam tu mihi sic vestitus, sic cultus, valde places. MIS. At mihi cōtra non placeo, ac ad illos olim pannos respicio. CAS. Quid ais? Ab his mūdicij, ad illas sordes? MIS. A seruitute ad libertatem Casti. Quem quidem pannis obsitum esse vilissimus oportuit, liber ut essem. CAS. Non es tu liber igitur?

MIS. Quia enim seruio, atq; vt intelligas rem plane vt est, hoc sericum vltro accersitam mollietatem, & vitam viris indignam ar-
guit. Hæc qua collum obuinctum gero aurea cathena, miræ in-
dicium est captiuitatis. Tum ubi me consultore salutari animad-
uertis, seruitutis symbolū accipe. CAS. Quo me ducis? quæ
absurda refers? serui sunt, captiui sunt, qui in principiū aulis ver-
santur? MIS. Et miserum in modum. Deinde exules quoq;
Nam quod vides molliter vestiri nos, quid aliud sibi vult quam
a veris vitae officijs longe exulare? Atq; ita me dñj ament, vt meā
conditionem quoties repeto, neq; liber esse mihi, neq; vir, sed ex
peffimo captiuorū genere videor. Atq; vtinā maluissem cū Dio-
gene olera lauare, quā regias cū Aristippo epulas sectari. CA.
Valde præter opinionē ista narras. Proinde si tibi videtur, rem
clarior expone, vt edoceas eam vitam, in qua te ego fortunatū
existimabam, tantopere calamitosam esse. MIS. Facile est
hoc intelligere Caste. Vides enim, vt breue vix tempus colloqui
nunc tecum liceat, amico vetere, & aliquot iam post annos tan-
dem reuiso. Sic illa cogit temere abs te fœlix putata conditio.
Nam ad septimam statim horam, standum ad principis conclac-
ue. Quem sic operiri, ceremonia est. CAS. Et quandiu stan-
dum? MIS. Aliquot sape horas. CAS. Quem in vsum? MIS.
Officij causa, dum aliquid ille iubeat, aut ne quo inco-
mitior exeat. Adeo mea omnia extra me sunt. Ipse ab alterius
iussu ac imperio, totus pendo. CAS. Quid illud pulchrum
non est, sic vestiri? Summo cum homine consuetudinem habet
re. His immunitatibus frui: hæc correctare? huc ingredi? MIS.
Quid? Illud deformis non est, ad subitum tintinabuli pulsū,
quasi fulmine territum sic exsire? Abiectis omnibus ad summi
illius fores consistere? Ibiq; non tantum quid ille iubeat, sed &
quid nutu significet, aut digito crepet, religiose & ad anxietatem
vscq; obseruare? Nullum habere sibi tempus, nullum locum pro-
priū? omnia precario? aliena viuere quadra? ad omnem prin-
cipis occursum pallere? erubescere? fugitare? Nonnunq; timere,
ac obstupescere? tum multa simulare ac dissimulare? Toties ge-

tua inflectere: tantisper nudo esse vertice: omnia feruliter, omnia suppliciter agere: nunquam tui iuris esse: magnis diu labo-ribus, multis vigilijs, fauorem hominis captare: obseruare ne quid dicas, quod ille probaturus non sit, nectum nequid facias: perpetua cum paribus inuidia conflictari: tandem pariter ac visuperatio em indigno loco ponere: nihil dicere quod sentias, sed quod conuenias: plurima debere: plurima accepta referre: cassenari: adulari: ipsum te negligere: omnia alterius curæ mancipata habere: indigna multa facere, multa pati: saepe contra naturam conformare te alijs: CAS. Mare malorum commenoras. MIS. Recte ais mare. Et si libet, adde Tyrium mare, quod impetu rapit, vi detinet, fluctibus iactat, infidum, surdum, & instabile, repente turbatum; subito concitatum; inconstans inquietum: numquam non procellis obnoxium: ventis expositum: tempesta te furens: motu æstuans: plenum periculis: plenum exitio: impellens: ac inundans. Omni monstrorum genere: omnibus referunt portentis. Ad quod pernauigandum: cum me dulces quaeram syrenes illexissent: paulo post sentire coepi: cuiusmodi malis fortuna inuoluisset quantum mihi ad miserias: meus error fenestram aperuisse. Ac lugens cum Homericō sapiente dico: διψας δολαιων τεργατι θερεψη. CAS. Mirum si tam fu-
gienda res est aula: cum te philosophum reddiderit: ita ut gratis am habere debeas: huic vite: que te sic excoluit. MIS. Nescis: quanti hoc constituerit philosophari. CAS. Quasi vero quis: quam circa laborem philosophiam didicerit: aut dura non sint: que ego facio vigilare: esurire: sitiare: algere: æstuare: peregrinari, terra ac mari studio: gratia multa pati: fraudare se voluptatis: accersere dura omnia: & iniucunda: pulices pati: a cimicibus commorderi. MIS. Sunt ista quidem ut narras acerba. Sed que tu quatenus vis: minimeq; coactus fers. Tum eadem omnia adfert aula: & quædam præterea multo his duriora: nisi tu modica ista tati facis: ut in pulicis morsu τρόπαιον Hercole inuoces. CAS. Omnes igitur ab aula trahis: & desertas principiū domus reddis: vel miseros oēs putas: q illis cōiūnunt:

MIS. Nihil istorum Caste, Verum sanitatem illis pretor mun-
di dominis, ut sic instituendae aule consilium. Deinde sicutio, val-
de prudentem esse oportere, magis etiam quam illum Homerum.
cum Vlyssem qui caute hanc consuetudinem tractet. CAS. Ut
intelligo, aut plane desipiunt reges ac principes, aut nulliboni-
sunt aulici. MIS. Neque hoc, neque illud. Nam & sapiunt aliqui
principes, rari illi quidem, sed tamen aliqui, & ex aulicis quidam,
Vlyssem imitantur, qui in turbulentio hoc mati nauigantes, cæ-
ra obthurratis auribus, insidiosæ Syrenæ cantionis capaces non
sunt, & consilium habent preter nauigandæ Scyllæ, vitande cha-
rybdis, & in Syrtes non impingunt. Tum quantus in se est, clau-
sos in vtre ventos continent, quo minus sit perturbationibus lo-
cus. CAS. Et non recte sit hoc, quod isti suadet, ut nos tempo-
ri conformemus, & scenæ ut aūunt seruiamus. MIS. Cum
decoro recte, si possis. Quantus dedecet enim αλωπεχοντωσα-
τερεγερελωπεχο, quod aula imprimis exigit. Porro difficile est
ibi continere te, unde omnis exulat Continentia, & inuidiosum
est, cum lupis si fueris, simul non vulnare. Mihic videtur, pau-
cissimum datum esse chlamidem simul ac pallium ferre. CAS.
At preclarum mihi videtur, multos habere amicos, id quod va-
bis proclive est. MIS. Neque prodiue, ob peruersa aule studia
neque si id assequi possis: uno plus amicò recte vtaris: vel Hesio-
do persuadete: cuius est illud: μηδὲ πολύξεινος, μηδὲ φένοντα:
λέεδαι. Et quemadmodum Aristoteles sentit: omnem poenitutem
amicitiam excludere: nec ullius consuetudinem admittere: ferintur
esse & iniucundum: ita ego puto multos habere amicos: homini-
nis esse nullius rei delectum habentis: nihil prudenter statuentis:
nihil constanter facientis. Nisi amicos vocas: qui vices die salua-
tant: & dum te sibi vicissim assentari volunt: genibus inclinant:
nudo capite occursant: a tertio usq[ue] iugere dextram porrigunt:
Et quidam sesquiuulneribus adiuolutus tibis: continuo thus il-
lud aulicum adsparget: magnifica promissa, ingentes pollicitati-
ones. Dicas plane diuinatus oblatum tibi: a quo sic ameris. Cum
ille interim huiuscemodi inescatum te illecebris: totum ad se tra-
ducit: tuaque animaduertsa simplicitate: crebro ista intonat. Heus
age tuus sum: mea omnia committo tibi. Quid nō Amicorum
omnia

omnia cōmūnia, vtere me v̄t voles. Voles aut̄ in morte v̄sc̄p, &
confestim voles. Quas vbi bullatas nugas olficeris, nihil prius
tale expertus, incunctanter credis, ac forte secretū aliquid com-
mittis, quo ille arrepto, & certior factus, qua tibi parte plurimū
obesse possit, quod apud Comicū est, altera manu panē osten-
tat, altera fert lapidē, verbis amicus est, cogitatione insidias stru-
it, palam benevolentia, occulte periculū intentat. Qui vbi semel
edoctus fuerit, quo te cōſilio subuertere liceat, nunq̄ finitemer
gere, omnē p̄cipit fauorē, & siquid tibi boni destinatū est cal-
lide occupat. Quod sine neglectū te querarīs, & officiū requiras,
aut in disceptationē voces rem ipsam, tum se tibi opponit mani-
feste iam, atq̄ eo liberius, q̄ videri vult aliquando amicus fuīſ-
se tibi, & exprobrate illa possit promissa, illas bullas. Si ignoras
enīm, promittere etiā beneficiū est in aula. CAS. At aliquos
inuenire licet ni fallor bonos. MIS. Et ea Caste rara auis est,
quam tu vñq̄ sequi velles tanto periculo? CAS. Nondū cō-
ſtitui, quanq̄ certum est aulā experiri mihi. MIS. Actanto
derelicto bono, in tantum te vltro p̄cipitare malum? CAS.
Imo ex bono in bonū traducere, non minus recte, q̄ qui ex bo-
no citharedo bonus fit poeta Tragicus. MIS. Bene Tragi-
cus. CAS. Etnequid preter rationē proponere me arbitri-
ris, sic accipe. Omnes qui in vmbra philosphamur, nec aliquan-
do ad res gerendas accedimus, quod scimus nescimus. Nam vt
in tranquillo nauim quilibet facile gubernat, ita in isto ocio, vñā
quanq̄ rem strenue laudamus vel vituperamus, aut vtrumq̄
facimus, & consilia damus, ac de rebus maximis acutissime in-
terdum disputamus, verbis abunde instructi, re penitus inutiles,
& ad omne opus, nisi exerceamur prius, inepti. Iam ego enim
quem in vsum toties caput scabo "vngues rodo". Qui si hodie re-
rum administrationi admoueat, omnia imperite egero, in consi-
lījs absurdā, & nihil ad rem surasero, vtiure exclamaturuſ sit ali-
quis, boue ciuites leporem venamur. Id quod illis quoq̄ cōtinge-
re vidernus, qui multos postq̄ annos in libris versati, multa ac
varia bellorū genera legerunt, aliqui etiā scripserūt, opus aggres-
ſi, nihil peritiū rem militare tractant. Adeo perite aliquid face-
re, aliud est, q̄ diserte dicere. At semper legere, semper meditari,

aut scribere etiā, vel differere, si nihil agas præterea, quæ tandem
vita est? Mihi enim viuere non videtur, qui, quod nostri aiunt,
sibi viuit. Adde hoc, quod hi qui in studijs literariorum diutius ver-
santur, non tantum interim non experiuntur res ipsas, verum etiā
sunt plerūq; obeundis negotijs inepti, vnde suis ut plurimū mo-
ribus viuunt, ab aliorū conuictu abhorrentes. Quos spectare li-
cet, si quando hominū frequentiē admoti fuerint, q; sunt in om-
nibus difficiles, quanq; morosi, & cōmuni plane sensu carentes.
Audent tamen interim nulli non sua exprobrare vitia, ac reges
inceſſunt, vt stupidos, e medio tollunt militiā, omnē rei familia-
ris curam, vt superuacuā damnant, in diē viuendū docentes, di-
uitias risu, voluptatē conuicijs insectantur. Rident fora, rident
leges, non nauigare, non equitare per illos licet, puto non tacare
etiā, & quæ maxima peccatis est, coniugia quoq; vt rem friuo-
lent detestantur, & humani generis propagationi operā dandā
non putant, vellent in mundū desertum reddere, vt neq; ipsi essent.
Quid enim ista sibi volunt, optimū non nasci, proximū cito na-
tum aboleri? aut quid non absurdū hi qui vocantur monachi,
aliquando declamant, hortantur ad solitudinē, trahunt sub re-
gulam, cilicium ostendunt, vitam cœlibē solam cœlo dignā predi-
cant, rerum usum damnant, mundum iugulant, quicquid extra
cucullū est satanæ addicunt, ipsi nihil experti, nulla nego bona,
neq; mala fortuna exerciti, atq; hec illis ingerunt cellæ ac solitu-
do, vt quicquid ex culicis mortuū indignationis conceperint, in
mores in tempora euomant. In principes in diuites, ac quodli-
bet diuersum vitę genus iaculātur, ac illa ab inferis terricula, ho-
minum auribus atq; oculis obuerari faciant, ita depingentes ac
si viderint. Quos qui audiunt, aliqui mori destinant, alij in cellā
se se abstrudunt. Nonnulli derelictis coniuge ac liberis, ad solitu-
dinē pcurrūt. Quosdā ita piget viuere, vt patri ac matri q; se ge-
nuerint irascant. Quæ cū video, & q; non deceat hominē nihil
agere cōsydero, ac quæ ipsum me cirkūstāt intueor, cū iā tēpū
sit, vt viuere incipiā, nō deserēdi quidē studia consiliū capio, sed
emergēdi ex his sordibus viā pspicio. Atq; hec plixius attuli, q;
ne mihi p suasum putares, tantū bonū esse sic ociali. Tu coeptū
de aula sermonē, psequere. MIS. Nihil istos moror amice, q;

terram orbis molesti sunt Theologistas, ac difficiles illos & super
citosos disputationes ipsenō pbo, nec te ī cellā relego, & agēdū
oīno aliquid puto. Sed aulam nego esse idoneā, qua emergere
potissimum cogites. Quod si obstinatissime vnum hoc vitę genus
tibi proponis, atq; ibi actae ætatis fructum quæreris, tum te dico
enassa cibum petere. CAS. At multi euehuntur apud princi-
pes, & ad honores cito ac dignitates transcendunt. MIS. At
multi consenescunt ibi pauperes, nec vñq; transcendunt, aut vñq;
spēratum vitæ portum attingunt. Quidam etiā maximas sepe
ad opes ac potentia elati, quando illis visum fuerit, deīciuntur
rursum ac spoliantur. Vide enim q; acute hæc intellexerit sapiēs
ille quis sic exaltatos calculis Arithmeticis comparabit. Nam vt
illi aliquando minorē, aliquando maiorē numerū referunt. Ita
hos aliquando fortunatos, aliquando calamitosos, rursumq;
aliquādo illustres, aliquando obscuros, vt regib. libitum sit, ha-
beri. CAS. Licit sperare. MIS. Et falli licet, tum illud nū-
quam memoria tibi excidat, quod ille ait & rex & vates, nolite
confidere in principibus. Quod si me audis, non tanto spem istā
precio emes, nec ad hunc scopū, vitę arcū intēdes, aut dulcē scho-
læ quietē cōmutabis cum his turbis, quę me annos iam plus vi-
ginti, sine fructu exercent, dum teror ac conteror, dum fudo ac
algeo, dum valetudinē corrūpo, dura patior, grata refugio, dum
magnis laboribus ac vigilijs conor, dum omnē aleam facio, neq;
aliud tamen aſsequor, preter vñt hoc, quod tibi tantis malis pa-
randum videtur, vt quemadmodū Phryges sero sapiā, vt in are-
niam edificasse me, ac ventos coluisse videā, & illud tandem intel-
ligam, quam non bene vitā instituerim. At te dulces interim mu-
ſæ, omnis plausus securū, ab omni tumultu liberū, vera & hone-
sta voluptas detinet. CAS. Egentē sepe multis. MIS. Cō-
temnentē etiā multa. CAS. At nunc querendę facultates, de
inde ad virtutis studia redeindū, si vñq; liceat. MIS. Recte si
liceat, nā vt parari queāt hę q;s petis facultates, aut laborē nō fe-
res tu, aut indigna multa non sustinebis, deinde vereor, ne bonā
tui partē deprauet aula. CAS. De labore scio, qui enuce nu-
cleum petat, ei necesse fore vt frangat nucē. Iam aut̄ firmior mis-
hi videor, q; vt vñlā posthac morum immutationē admittam.

MIS. De nuce fieri potest, ut nucleus non habeat, cui tu cum periculo dentē impegeras. Quod ad mores pertinet, nescis quā blanda pestis aula sit, quantumq; pondus hi, qui hoc mare perflant, venti, quam nullo negocio dimoueant. CAS. Dic alia quid de ventis fgitur, aut si prestat, de conuictoribus aulicis, interpellatū a me sermonē prosequere prius, deinde totū hoc mare absolue. MIS. Quos commemorauī conuictores Caste, hi sunt, qui cum Vlyssē illo tantū maris obeunt, infidi ac fraudulēti comites, quorū ille siue suo ingenio fraudē eluserit, siue deorū benignitate insidias effugerit, ad aliquā deferetur Calypso primum, deinde Alcyoni hospitiū, post Ithacam forte occupabit. CAS. Qua hos igitur arte peruincere oportet? MIS. Prudentia quam illi si quando abesse abs te senserint, perdendi cōsiliū inibunt. Quare fidendū penitus nulli. Ut dicam enim qd̄ sentio, optimā etiā īdolē, & recte institutā vitam, in aula suspectam habere oportet, q̄ hi quos dixi ventos, omnia impellant ac perfringant, & summā sepe innocentia ad pessimos mores invertant. An non audisti illum qui ait? Discedat ab aula qui vult esse pius. Verum ut sint aliqui boni, periculosa tamen ibi experientia est, q̄ multi sunt pessimi, suopie partim ingenio, partim aulico veneno īmbuti, οὐσὶν γε vt ait Comicus, οὐτε βαρύς, οὐτε ωῖσιος, οὐτε ὄγκος μένει. Proinde cautū esse oportet, qui cum ingenīs conflictarivelit etiūmodi, ac danda sepe verba, & vicissim adulandum, moresq; dissimulandi sui, atq; omni ablegato candore, istiusmodi simulandū ingenii. CAS. Ut intelligo, primus est iste discedendi a philosophia gradus. MIS. Et hæc est quam dixi difficultas. Quantus essem nunc enim ego, si vel simulare adulatioñē potuissē? Qui dum illum sequor naturae rigorē, & bonus esse studeo, omnē tot erumnaq; fructū perdo in sublime procul abeuntibus, qui equales erant, ac in his multis qui nec diū iam, nec multum adeo laborauerunt. CAS. Omnino igitur adularii necesse est aulico? MIS. Omnino. Sed faciunt hoc alijs plus, alijs minus. At quisquis huic iugo colligandā ceruicē prebuerit, opus est Alcybiadē imitēt. Nā vt aliter Athenis vixit ille, Attica morū suavitate aliter Lacedemone, solutius rursum alijs apud Thraces, populū bellicosum, alijs apud Pers.

fas, mollem & delicatum, moribus usus est, ita opus est aulico, omnem in modum conformare se moribus eorum quibus cum vivit, ut ingenio omnem in parte mutabili sit, in omnibus versutus ac callidus, in summa, ipso Protheo varius magis. CAS. Tragicum est hoc malum. MIS. At in aulica Comœdia spectatum Caste, nec aliud frequentius, aut timendum magis, cum intestinum sit, cum domesticum. Nam qui aperte inimici sunt, facile ab his tibi caueris. Hoc malum, per specie amicitiae clam irrepit, blandum venenum, fucata pestis. Atque aliquos horum noui, miro in modos, principum bonitate abutentes. Quosdam vero ita effeminate assentantes, ut non verba tantum rebus accommodet, verum etiam gestu verba exprimant. In quibus falsissimus animi index frons est. Qui omnem oportune affectum simulant, utrū volunt colore vultus mutant, vidi ac molles, & quancunq; personam singere velis idonei. Qui omnia facile imitantur ac exprimunt. CAS. Ethos alunt principes, a chonoribus efferruntur. MIS. Et primo loco decepti scilicet, homines grauisibus alioqui curis impliciti, & ad tristiciam proclives. Quos illi grata semper ac loeta nunciantes, iucunde afficiunt, omnia eorum admirantes, omnia laudibus effertur, etiam ea que iniquissima nouerint. Non est inuenire aliud hoc hominum genere peius. Atque hi sunt, qui suis pessimis consiliis, optime animatos principes, in multorum, in orbis perniciem, inuentunt ac peruerunt. Semper duplices ac bilingues. Per quos fit, quo minus recte sapient, recteue faciant illi. Quibus autoribus, neque bonis premittunt, neque poena malis est. Hi sunt Caste q; summi vendunt. Quibus ab illis emporibus dicitur, cōmenda me principi. Porro officia & prefecturas ab illis mercari licet. Et ut aliquid faciant, aliquid dicant principes, redimere. Quibus illi quos volunt caros, rursum quos volunt infestos reddunt. Hi a quibus munera quoque acceperunt, his aliquando fucum faciunt. Quibus autoribus, multorum felicitas principum perit ac subvertitur. Hi sunt Caste sorices ac tineq; palatij: q; plurima die noctuq; arrodunt ac corrodunt: qui plurima deuorant. Omnino enim vitam ac sanguinem principum exugunt isti: ac lente consumunt. De quibus valde prudenter Antisthenes philosphus olim monuit. Si nec essitas urgeat prestatore: in coruos; quam in assentatores incitatur.

dere, illos enim mortuos, hos viuentes deuorare. Qui cum no-
xij vbiq; sint, utiles nusq; maximis tamen ac intolerabilibus alii
tut sumptibus. Hos videas in omni mundicia, omnibus lauitijs
delitantes, splendide vestitos, bene numatos, semper ebrios ac te-
mulentes, vel citra vinum, studiosos aleq;, deditos crapule. Qui no-
aliter viuunt in aula, q; illa Vlyssis domi procor; colluuios, adeo
non parare aut augere rem nati, sed consumere ac perdere, & vno
nisi p; ego ut ip;. Nec istore quicq; gratis, quandoquidem primi
istimunitice donantur, liberaliter habent, regie vestiuntur, ad of-
ficia facile, prefecturas ac honores euehuntur. Et de Palponib;
aulicis dictu; fortasse plus, q; oportuit, sed icirco ut intelligeres
hanc nauigationem quid potissimum difficile, ac intranquillam redde-
ret. Ac in aula amiciu; ne presumeres. CAS. Ut video, maxi-
me in dignis beneuoli ac benefici sunt Principes. MIS. Atq;
hoc est, q; vides quosdā nec genere claros, nec virtute cōmen-
datos, in summū constendiſſe. CAS. Scribas maxime. MI.
Imo quosdā scribis inferiores, atq; vtinā scribas tanū eueherēt.
Ita sine iudicio ac delectu liberales sunt principes. CAS. Iam
dudum extra tuū sermonē meā peregrinant aures, ac de illo co-
gito Morione. Sed tu triaverba, quae neglexi interim, repeate.
MIS. Si de Morione prius dixeris. CAS. Audierat is aurū
penuriā conqueri suum principē, & repente, quin tu scriba vis
esse inquit, ut aurū habeas. Nam illos præ omnibus pecunio-
sos viderat. MIS. Ita est. Nam & primi illi, & plurima in au-
lis principum lucrantur, partim dum literas ac signa vendūt, par-
tim dum cottidie aliquid a principibus exugūt. Quanquā quid
de scribis querimur, qui qualescumq; sunt omnino aliquis illo re-
vus est, cum alij multi sint, omnino inutiles, tantū fruges consu-
mere nati. Atq; igitur dixi, sine iudicio ac delectu liberales sunt
principes. CAS. Di perdat assentatores omnes, quo ne bo-
nos nobis diutius principes perdant. Sed tu iam de ventis narra-
nis quid restat de adulatorib;. MIS. Huius generis sunt fra-
tres, qui principū mentes tenent, ex auditione confessionis. Circa
quod studū adeo superstitioni sunt illi, vt credat perpetuo clau-
sos sibi cœlos, nisi ex Dominici aut Francisci phratria bene sag-
natus aliquis, nitidus, & obesus, aperiat. Nec enim satis est las-

cerdote hic vti, nisi ex ordinē sit. Quasi nemo post mortem reu-
ixerit, atque h̄i essent nescio quomodo ordinati ordines. Audi-
unt illi tamen interim secretissima quæc̄, & non produnt, nisi
raro forte, dum inter alios Palpones in multā noctē pergregan-
tur, sed vt nunq̄ prodant, tamen sciunt quid principi, quatenus
suadere conueniat, & quem non egredi oporteat limitem. Atq̄
igitur cautissime adulantur h̄i, ac mire semper abutūtur magna-
tum vanitate. Quoꝝ aliquis persuadetur neminē ascendere illā
beatoꝝ mansiōnē, nisi qui prius in scapulis Francisci cōfederit,
aut quem sublatū in brachia Dominicus sursum proiecerit, aut
qui valde liberaliter fratrū reditus auxerit, monasteria locupleta-
uerit, vel nouū aliquē huic colluisioni nidū construxerit. Quo-
fit, vt indies magis ac magis crescat illoꝝ res, nemine reclamante
dum hostiatim colligunt, quasi res parua sit stipem emendicare,
aut non in multa aureoꝝ milia h̄ij redeant stipes. Scilicet peritis
ſimum est hoc aſtentatorū genus, accidentidē pernicioſiſſimum.
Nam per ſpeciē religiōis malī ſunt, ſed iam ad ventos vocor. Hi
ſunt in aula Caste, fauor, inuidia, cupiditas, ambitio, luxus, con-
ſuetudo, egestas. CAS. Rem capere videor, quanc̄ audire
libet, quomō h̄ec aſuo ſtatū mentē dimoueāt. MI. Fauor Ca-
ſte, vt iniusta ſuadeas, cū hoc demulctus, rectū dignoscere haud
facile poffis, & iccirco iniquā ſepe amici cauſam iūres, aut que
amas, vtcūq̄ cadat hoc, principi, pbes, cōtra inuidia vt bonis ſe
pe obſis eq̄itatē impediās q̄ infeſta habes, pſeſcris. Que duo, cū,
q̄ i aula verſant adſint oib⁹, incorruptā nō ſinūt genuinā boni-
tate. Atq̄ ita fit, vt multa indigna cōtingant, nā & eligunt ſrificio
li multi, ac excludunt frugi hoies, & iniuria fit bonis morib⁹. Iā
de cupiditate nō dubitas in q̄s errores p̄cipitet, vt nihiſ ſepe face
re nihiſ dicere aliq̄s vereat, dū qđ cupit paret. Hinc illa ſunt in au-
lis piuria, illę pſtidię illa falſa testimonīa, tāto crebriora, q̄nto q̄s
eget magis. An nō cupiditas eſt q̄ facit, vt mūtra accipiat aliq̄s
vt fauorē principis, vt ſumū vendāt, vt cōpil ēt, vt depeculent
vt rapiat, vt fureat. Porro ambitio qđ nō pſerre cogit, ſoſa di-
gna ac indigna obire facit h̄ec et diſſiōne excitat int̄ eos ſepe, q̄
ſibi chari iuicē fuerat, & adulatioňe ac aſſtetationē gignit, duas
vt audiſti maxias aule pſtes. CAS. Nō ferēdū viſciū narras.

MIS. At frequentius ibi nullū est. Adeoq; late regnat in aulis principū ambitio, vt huic vni accepta referantur omnia. Nullus violentior Boreas nauim impellit, quam illa hominis mentē con cutit. Qua imbuti qui sunt, omnes aut̄ sunt, q; hæc ab aula nun quam absit, non dubitant pericula obire, discriminibus sese obij cere, per tela per hostes ferri, amicū lēdere, necessitudines perrū pere, fidem fraudare, in deos atq; homīes delinqüere, dum huic ciuitati pr̄ficiantur, hoc officiū, hunc magistratū occupent. Ali quando etiā, vt sine fructu inanē titulū ferant. Ita falsæ gloriæ studiū, aulicorū omniū animis tenaciter inheret, agunturq; hoc flatu sursum ac deorsum, & in miros abijciunt errores, nonun quam naufragiū faciunt, ac omnia perdunt, in largitionē ingen ti consumpta pecunia. Habet enim viciū hoc comites, largitionē & reliquias corruptiones, quibus impellente ambitione, tota fla grat aula, ac omnia passim adulunt. Quid luxus? quā morū de prauationē adfert? quod contagii trahit? viciū tanto alijs odio sius, quanto plura perdit ac dissipat. Hoc errore contemnuntur pecuniae, non quo a sapientibus illis pacto, sed per stoliditatē ac dementiā, contra vanissima omnia adamantur, atq; inde preciosa vestis, inde purpura, inde aurū & argentū, inde gēmæ ac mar garite, & reliquę id genus nūge aulam inuaserunt. Que omnia licet maximi emantur, magnanimitatis est tamen, ea abij cere, & pro neglectis habere, ac tanto quis animosior censetur, quanto hęc vilioris facit. Videas ad cōtentionem vscq; insumi pecunias, quo nequid splendidius alteri adsit. Nec ad vsum fit emptio sed ad inanē ostentationē. Quo loco, haud refert dicere, vnde sup petant hęc, aut hanc voraginē quid impleat. Certe impletā oporet, siue inde egeant subditi, aut ipsi etiā principes egeāt, siue vni us cuiusq; patrimonii huc erogetur. Ac plura multo profundū tur ibi inaniter, q; in vsum vertunt̄ necessariū.

CAS. Fieri vi deo quæ dicis. Nam optime vestientē hic lanam, quid aliud contemnere docuit, vt peregre sericum emeremus, ac purpurā? aut non potuimus ornari, populus bellicosus, & omnis olim molli tiei contemptor sine gemmis sine auro? & nos sagi piget, nos lorice? MIS. Tum cynham, crocū, piper, & reliqua exotica, id malum inuexit.

CAS. Simul credo mores emolliuit, ac ille lud

Ind vere Germanū robur eneruatum reddidit MIS. Sic est, quā
to. decentius enim, primi illi Germani ferat & pellib[us] amicire cor-
pora solebant, cum multa interim strenue facerent, quā nos sic
compti, sic ornat[i], nulla bella gerimus: nullis principibus, nullis
regibus iugum imponimus: nullā laudē parimus: nullā ad pos-
teros gloriā transmittimus: nisi q[uod] alacriter plenis concursantes
poculis, vtrinq[ue] vires cōminuimus, corpora delassamus, inge-
nia perdimus. CAS.: Quæ audio, sed perge. MIS. Prēter
hæc in miros sepe scopulos impellit consuetudo. Quippe mul-
torum conuictus in aula cum sit, in proclivi est mortu exemplū,
quod omnes trahunt, sed ita trahunt, vt adhuc viderim, q[uod] cum
bonis consueuerant, meliores paucos, admodū multos per mā-
lo[rum] convictū deteriores factos. Hoc inducente flatu, adolescen-
tuli in aulā delati primū, pereunt. omnis innocētia pessum it, can-
dor infuscatur, bona indeoles corrumpit. Cum enim, vt quidam
q[ui]l, in vetitum semper nitamur, ac negata cupiamus, abunde in
aula iniuriare est, quo labē contrahamus, alij in gulones & poto-
res incidentes, alij in aleatores, quidā in scortatores, plurimi pas-
sim in assentatores ac simeas aulicas impingentes. Quo[rum] in me-
dio quæ tuta probitas: quæ satis tibi munita integritas videtur:
CAS.. Mihi quidē videtur, ipsa Pallas hac assuetudine contra-
ctura malum, tali contagio, tam pestifero insidente, ac misere de-
cipiuntur, qui pueros in aulam erudiendos mittunt, cum inde vi-
ac violentia extrahendi potius essent. MIS. Ut natras. Verū
egestas, quā dixi, suas & ipsa partes sibi vendicat, necessariū ma-
lum, quæ optime institutā indolē peruerit, nec sibi constare si-
nit. Quæ omnia venalia habet, & nihil nō pecunie studio facit
ac patitur. Hec proditores gignit, ac rebus semper novis studet.
Vides enim vt opus sit egentibus illis, quod prodigant, quando
quidē & ipsis cōmune est cum alijs luxū colere? Itaq[ue] vndeunde
possunt corradunt. Per phas ac nefas querint. Certe enim, vt il-
le ait, viro esurienti necesse est furari. CAS. Quid tu: illos pati-
peres deteriores putas, his, qui ex crumena, vt fertur, generosi
sunt: MIS. Nihil minus, sed sua sunt & illis vitia, quæ nihil
ad hunc locū. Egentes omnibus semper vitij obnoxii sunt, cito
munera accipiunt, cito spe lucri fidem frangunt, adduci facile

possunt, ut secreta libri cōmissa effutiant, ut ea quae in cōsilijs ag-
tata sunt prodant, ut iniquā principi causam cōmendent. His in-
tercessoribus si quis eos pecunia p̄ccepere, omnia citra negotiū
a principe impetrabit. Atq; hos p̄fserit obseruant hi, qui prin-
cipum fauore venantur, non imprudentius, quam qui oppidū
expugnatur, ea parte, qua munitū minus est, aggredire. Sed iā
de his satis dictū, quae aulam turbant, quae recte ventis cōparauī-
mus, quod ut illi, quieto mari fluctus concitant, ita hi quos me-
morauī flatus, miras aulæ tempestates inuehunt, ut iam nosse vi-
dearis, vnde hę sint in aula inquietudines, hi tumultus. Vertum
quo tandem diu multūq; iactatā nauim nostram impellat, accipe.

CAS. Audire gestio. MIS. Aliquando in perniciē statim,
ut si quis cupiditate excæcatus, aut egestate coactus, rem cōmī-
tat supplicio expiandā, aut si huc eum consuetudo, quā cū malis
habuit, abstrahat, aliquando ad infamiam, his eisdem spiritibus
aut per ambitionē & luxum. CAS. Quo illi puto recidunt,
qui aut in furto deprehensi sunt, aut mercede fidē prostituerūt.
Aut vero qui ambitiōis studio principi fucū fecerūt, aut qui per
vinū vel amorem, turpia admiserunt. MIS. Qualis ille hic nu-
per fisci p̄fectus, a quo p̄inceps rationē audire cum vellet, in-
tellexit vno anno decocta aliquot aureorū milia. CAS. Et q̄
pacta cum hostib; pecunia, nihil utile C̄esarī suasit. MIS. Et
multi qui magistratus emunt, & honores mercant. CAS. Ec-
qui vino dediti, multa sepe tacenda per ebrietatem effundunt.

MIS. Qualis etiā fuit, qui paucos ante annos in hac aula versa-
tus, cum honestū locū haberet, sed per luxum prodigeret omnia
ac ære alieno obruere, meretriculā, cuius amore tenebat, eque-
stri ordine natus iuuenis, vxorē duxit. Deinde non suppetente,
quod necessarius v̄sus requireret, latro ciuij vitā tolerauit, ac tā-
dem cum alijs latronib; cōprehensus, carnifici secundā ceruicē
præbuit. CAS. Ut capio, hę sunt in isto mari Syrtes, hę Scyl-
lae, hę Charybdes, quo nauigantes hoc modo deiecti, pareunt.
MIS. Et Lestrygones Cassē, ac Cyclopes, qui statim deuorāt,
ad quos ille, scis, deferebat, qui cū pacta mercede, principis vitæ
infidiare, cōsilio præuentus, extremo supplicio affectus est, &
nunc a quatuor stipitibus dependet. Et quē proxime laqueo sus-

spendi vidimus, q̄ erariū cōplascer. CAS. Et quem ego vidi
Romæ, q̄ liberius monuisset pontificē, capite plecti. MIS.
Non ille Caste, sed forte ad scopulū offendera. Sunt enim sco-
puli etiā hoc in mari, caute transeundi, ne frangas nauim, & om-
nem semel substantiā perdas. CAS. Ethī qui sunt? MIS.
Vnus omnīū maxime vitandus, ira principis. Nam qui huc ima-
pegerit, actū de eo puta, atq; audi Caste, quo potissimū pericu-
lo, verēdemur apud principes, siue te enim tuus ille conductor, be-
nignius respicit, anxius es nequid offendas, & fauorē vt retine-
as. Siue abs te oculos, aureis ac manus longe habet, bene mereri
studes, idq; vigiliando, laborando, dum sursum ac deorsum vo-
litas, dum frigus ac æstū fers, dum digna ac indigna pateris, dū
omnia conaris, ac sepe cōtra flumen natas. Ita semper lassandus
venis, semper ac singulos in dīes deterior fit seruitus. Dum tamē
interim nescis, an hæc ille sentiat, aut agnoscat. Quis si sciat etiam,
quantū merearis, non facile tamen concedit, quę ad tranquillitā-
tem tibi sunt. Quippe ex cuius re est, hiantē te detinere, ac suspen-
sum, sperantē semper fore, vt emergas, vt aliquid se misitus der,
vt sit laboris merces, sudoris prēmiū. Quo in statu sepe interim
contingit, vt tibi irascat ^{δεινός ενέποστος}, ob leuem aliquā aduer-
sum te causam motus, quā ille tantū facit, vt magna deprecatiōe
opus sit, quo tecum in gratiā redeat, cum sepe ob rem nihilī, ob
floccos, ob pilum, ob viciōsam nūcem, ob fumi vmbram excan-
descant principes, inflamentur, rabiem contrahant, furiant, ac
cœlum terræ misceant, breuiter, in nugis Tragoedias agāt. Tan-
ti est, diu seruire se affligere ac conterere. Quia propter quosdam
vidi, post, quam multis annis summa diligentia, maximis labore
bus seruissent, semel vel ficta causa cōmoto principe, pecunia
pariter ac libertate multatos, nonnullos vita etiam spoliatos. Le-
uiores scopuli sunt Principum suspiciones, quarum illi capaces
maxime sunt, sed in quas non sine periculo incidimus. Atq; in
his ego ppetuo Caste, ob loquēdi libertatē, quo plurimū offen-
dunt illi, hereo. Deinde parū inuidia, intra quā nō admodū se-
cure nauigat. Ac pr̄sentius oībus malū delationes, quarū cum
impetu si impariter conflixeris, periculū est rerum simul ac vite.

Porro caute omnino tractanda est eius, cui seruis, quantūcunq;
iusta obiurgatio. Ea est his ægris natura, quædā sibi nonnunq;
vlera tangi nolunt. Jam hoc, q; fugiendū & ipsum est saxum,
speciosa vxor si illisit, aut filia, ne vel ames, vel amari tibi contin-
gat. CAS. Ad huiusmodi scopulos perī apud Alexandrū
Callisthenes. MIS. Et cum periculo narrigauit Agis Argius
eundē reprehendere ausus, q; in adulatores & ridiculos, perī-
de ac in bonos liberalis esset. CAS. Clytus vero, q; ab illo cy-
clope repente deuoratus est. MIS. Et ab Astyage quæ passus
est Harpagus. CAS. Et sub Cambyse Prexaspes vt habitus
MIS. Porro illi Romanorū imperatores q; misere multos ha-
buerunt. CAS. Nostra autem tempestate, quæ se indigna dede-
runt: & in Suevis illud quale exemplū. Proinde omni pede stan-
dum, ne in hoc marinauigationē experianf, qui vitæ consultum
volunt sive. MIS. Quod nisi a me sic essem monitus, quo te
precipitassem. CAS. In mirū vt video pistrinū. Quapropter
aliam in eunda vitæ ratio est. MIS. Ita castè cogita. Nā aut ager
honeste colipotest, aut literæ doceri, aut vtcūq; manibus opera-
ri licet & rem militarē exercere, καὶ ἐν τετράξι τετράσι, aut medi-
cinam tractare, vt ex te tibi viuas. CAS. Recte suades, tu ve-
ro, sic monito me, quid tandem in hac pœnitidine tibi proponis,
iam senex, an omni deuorata boue, in cauda tandem deficies? nec
extremū fabulæ actū implebis? MIS. Ne hoc quidē degene-
ris animi, vel in extremo resistere, & iam varie super his consul-
tans, nondū inuenio, vt me expedita. CAS. Dij te ex ista iacta-
tione in portum aliquem referant Misaule, ac vt libertatē recipi-
as, faxint, aut aliquā tibi fructuosam cogitationē indant, quæ te
ab his rhetibus explices. Sed prosequere oro de vita aulica, quan-
do adhuc ante hōratū sumis, quæ te ad illud seruitutis hostium
auocabit. Et quiod restare videtur, quæ te cause in hanc nauiga-
tionem adduxerint, aut de syrenibus vt meministi, aliquid refer,
MIS. Audi igitur seruitutis huius causas, nam fructū abunde
opinor intellexisti. Primum ea Caste, quæ tu quoq; paulo ante
suspexi, admirabar, vestiū nitore, aurum, & gemmas, ac illos
arabice oientes pūrpuratos, vt deos verebar. Deinde magni faci-
ebam, his conuersari, ad quorū conspectū etiā, summa contens-

tione, maxima sepe multitudo procurrere, hisq; colloqui, & eo
rum familiaritate censer, ac illas affectabā immunitates, & diui
tes omnes putabā, qui sic ornarentur. Cumq; patrimoniu mīhi
esser perexigū, facile hoc loco ditescere proponebā. Quædam
præterea insita fuit, & iuueni, & imperito, vt multis ambitio, nā
aliquando videns ex aulicis reuerenter aliquos appellari, ac ora
ri, ab his, qui aliquid apud princi pē captabant, deinde munerib;
quo q; peti, rebar omnes in aula consuetentes, potētia plurimā
valere, ac facile audiebā, cottidie increpantes me his verbis, quin
tu in aulam te confers, vt prodesse & tibi possis, & omnibus
tuis, aliquā adeptus præfecturā, aut ad aliquod promotus offi ciūm,
vel aliter princi pī charus? His ego Caste Syrenibus, cum
occinuissent, necq; ego Vlyssis consilio egra aures obthurasse
subuertendū me præbui, deceptus miser cum minime presentis
rem, in quē mala deo irato meo prouoluerer. Nam quid vester
admirabar stultus, quē truncū etiam ornāt, & animū non argu
unt: cum ex animo constet homo, nec ad eum aliquid pertineat,
eorum quæ exterius adherent corpori. CAS. Quo minus
filios fero, qui monachi vocantur, q; nobis vestiū ostentatione
volūt, sanctimonie opinionē persuasam, cum hoc hominū ge
nus valde detestatus sit christus, quem ego credo cum in terris ts
set, nihil aliter atq; alios homines vestibus vsum. H̄i aut̄ quas nō
diuersitates excogitant, n̄ quod se non monstrū transformat,
vt q; maxime dissimiles sint per oīa. Atq; in his aliud Francisco
placuit, aliud Bernardo, aliter vistim est Dominicō, aliter alijs.
MIS. Necq; illud videbā, multos sic vestitos, plurimis interim
egere. Sunt enim ista non ex hominū facultate, sed consuetudi
ne ac moribus aule, quē vult homines iactabundos, ostentato
res, glorioſos, ac magnificos, qui se omni foris pulchritudini ac
venustati conformant, cum intus morbidi, marcentes, ac mire
informes sint, vt m̄hi videā, similes parieti incrustato, intra quē
ruinosa multa sint, aut sepulchro splēdide foris extructo, ac sta
tuis & imaginib; egregie adornato, quod deformes intus cal
carias, nuda ossa, & obſcenos foctores contineat. Quintiam
multihorum, vt sic vestiantur, fraudant, rapiunt, ac furantur.
Nam habendus est in aula vestitus, non quem tu parare potes,

sed qui ex principiis dignitate est. CAS. Ibi te illius meminisse oportuit, quod Creso obiectum a Solone est. Nam ille cum adhuc Solone aurea se sponda molliter a regie adornatam, nitide composuit, ac ab illo percontaretur, nunquid vnde speciosissimus vidisset, respondit Solon, gallos gallinaceos, pauiones, & id genus animalia, in his enim admirandam naturam spectaculum exhibuisse, regis stoliditate arguens, ac istiusmodi fucorum contemptum innuens. MIS. Et multa preterea, que si miseri in mente venissent, non his contumeliam, huiusmodi obiectibus illecebras Syrenibus. Qui si itidem, ut periculose tractentur regum ac principium amicitias, considerassem, non tanti fecisset, huic interesse potius pater, in qua multi opprimuntur. Quam friuolam est enim, tunc se putare charum his dominis, cum dextrarum portigunt, aut oscularandas etiam praebent, aut ubi familiariter colloquuntur, cum non affectus sint illa, sed ostentationis plerique, quae per omnia in aulis regnat, ac insidiosi ut in plurimam sint, principum affatus, quos illici ob id blande conferunt, ut suorum animos explorent, & allectos hac benignitate, ad effundendum aliquid temere inducant. Plurima enim oportet simulare ac dissimulare reges. Vnde non impetrare solebat dicere Germanus imperator Segismundus, qui nesciatur simulare, eum nescire regere. Plerique vero tunc affabiles sunt, cum soluendum salariu[m] est. Ac sic circa blande conferunt, ne sibi illi pecuniam petendo molesti sint. Maxima enim & ibi difficultas est, postquam diuturnam ac duram seruitutem serueris, ut stipendiū exerce torqueas, quod siue non petis, non soluitur, siue multum ac sepe, offendis. Hoc autem tempore, omnes fere per Germaniam principes egent, propter luxum & vanitatē, quibus dediti, plurima iniustitia absunt. Vides enim, ut multa scurris, ludionibus, mimis, parasitis, ac musicis largiantur. Vides, ut in aulis noctu diuque bibant & edebant, ut pauimēta vino madeant, ut plus ebrii isti, profundantur, ut ingurgitent, plū ingurgitent, ut ferre possunt, tamen ad emulationē vestes dantur vestes. Atque iste est principium tumor, quanto magis egent, tanto minus egere videri volūt, & sic circa nihil de pompa, nihil de apparatis remittunt, imo in alterius iniuriam alter prodigit, ne perdendo inferior sit. Interea speciosus ille foris colossus est, intus squallet. Quod me ditescere volentem, misere dec

cepit, aurum suberatū cum pro solido venerarer, ac istas esuri-
rem pontificales coenas, ad has tam cupide respicerē gallicas ve-
stes, ad hęc monilia. Nam in aulis qui habent ista, plerūq; nihil
prēterea habent. Quinetiā plus aliquando perdunt aliqui serui-
endo, q̄b lucrantur, quod apud quosdā neq; emergere est, & rē
suam dissipare oportet. Porro stultissime delectū agunt princi-
pes eorum, quos in famulatū adsumunt. Nec enim ex virtute li-
cet emergere, sed vt plurimū queritur, qui procera sit statuta, la-
tis humeris, ardua ceruice prelongis tibis. Atq; is cōmendabilis-
or fit, si etiam barbā ad terrorē adornet, & calamistro cōfariem
vrat, ac per aulam ingressus, huc illuc bracchia iactet, tibias ven-
tilet, humeros ostendat, vt illos poscere videatur, Virgilianos ce-
stus, cum Entello pugnaturus, & vestes habeat discolores, ac p-
oīa pictas, magis etiam q̄b pictus est gallus gallinaceus, triginta
gallinarę maritus, cum istiusmodi Thrasonū vnius, nō sufficiat
ad explendū vnius mulierculę defyderiū. Scilicet athletas bonos
amant prīncipes crassos istos, pingues, & torosos, illos vero ma-
cientos, breues, graciles, subpallidos ac temueis, quāq; pruden-
tia forte & cōsilio valeat, non admodū curat, quia non est inq-
unt, bene psonatus iste. At hos gigantes in satellitiū citra cūctati-
onē libēter adsumunt, ac tales sibi gaudēt esse anteambulones &
sectatores, q̄bq; minus sit nō nunq; in aliqbus cerebri q̄b in culice
sanguinis. Nimirū hoc comitatu abūde ornatos se, etiā si nulla
sit virtutis ne cogitatio qdē, putates, preter q̄s capita extollunt
adulatorē q̄s dixi, relictis post tergū bonis, & plerūq; paupib⁹.
Nā vt nosti, haud facile emergunt, q̄to rę virtutib⁹ obstat res an-
gusta domi. Atq; hi sunt, quo rę hęc illas capax est, quae alioqui
stultorę regū & populo rę cōtiner aēstus. Quod intelligentē cō-
syderare oportet, prius q̄b aggrediat, an aptus sit hęc obire mu-
nia. Nā prēter ea que dixi, qd in aula ferendū sit, nihil te cælabo
ac primū oīm qdē de immunitate dixisti, que posset in hac seruit-
ute īmunitas esse? Quā mōleſtū est aut, ac īdignū, oīa humili-
ter, oīa submissē & abiecte facere? Nam cum omnino seruitus
sit aulica vita, nec aliam appellationē capiat, quam ea quae facia-
unt emptiū illi, quā do nomē haud effugimus, in re ipsa solatiū
repositū habere debebamus, vt esset hęc scilicet liberalis seruitus.

At non putant nunc principes aliquod esse inter se & ministros
suis dilcrimen, nisi ad contumeliam vsq; vtantur opera nostra.
Itaq; volunt assiduitate, volunt sudores, volunt quoquo eant, ut
se velut propria vimbra comitemur, necq; amant quenquam, nisi q;
in oculis sibi perpetuo sit. Et eos benignius habent, qui obstat
po ante se capite, quoties ipsi respexerint, inclinat. Quibus agilia
sunt genua, qui omnes illoq; nutus, nedum iussa obseruant, qui
ceremonias aulicas pro legibus colunt, atq; igitur uno omnes or
dine callent & exequuntur, ita ut si latu ab his vngue discedant,
piaculum hoc sit. Proinde desertores vocat eos, qui non semper
in tergo sibi herent, magis, q; qti in acielo loco ceterunt. Et summa
mum studium est, ut recte miscetur regie pompe strepitus, ut
ad omnem principis intitulum palleat quis, ac attonito similis sit.
An no vides, ut apud hos titubante dicere oportet: ac pre timo
te sudante nonnunq; Vides, quantumcunq; aliquod familiare et
exiguum est negotium, qua perplexitate, q; hesitanter ac trepide ille
dicit orator, ut Lugdunensem Rhetor dicturus ad aram: vbi pe
riculum est si in tituli pronunciatione, vel syllabam pretermis-
sis, aut poplites tui si officium ibi minus scite faciant, cauedumq;
ut omnia sint mollia, perfracta omnia, ut opus sit, docto alicui
comœdiarum actori operam dedisse, ac histrionica didicisse, quo
nequid in congenudatione aberretur. Que cum vanissima om-
nia sint, tamen plurimum in his diei absuntur. Deinde appariti-
ones ille quales sunt, quando totas nonnunq; sex horas standu-
est, uno quasi in vestigio: quando huc illuc, sursum deorsum p-
currendum: quando equitantem illum per urbem, fessis diu pedib;
sequi oportet: quando in plurimam frequenter nocte obseruan-
dus est, dum a conuilio redeat: quando in aestu ac frigore ex-
cubandum. Et sunt homines qui in his eruminis vitam putent, q;
in hoc volutari coeno volupe admodum ducant, & pro delitio ha-
beant, haec facere, haec pati, quasi aliquid adhuc interficit; inter
aulicam captiuitatem, & eos, qui bello capti turcis seruiunt, aut
seruiri principibus citra assentationis vicium possit, quae sunt
enim ista paulo ante a me pertractata: quae etiam si adamussim
exequi studeas, & efficere quod placeat coneris, tam in ambis
guo est, an tuam ille sedulitate agnoscat, aut per optimos illos
couictores.

conuictores an placere tibi liceat. Nec minus danda opera; ne
quid aulici isti susurrones improbent, & ipse ille iupiter tuus ne
offensam contrahat. Qui si assiduum te videant, vt iam frequenta-
ri in principiis auribus incipias, meritum omne tuum inuertunt, gra-
uem vocantes ac importunum. Et ubi ascendere quantuliscunque
gradibus animaduerterint, deinceps consilium capiunt. Quorum
studio factum est, vt inter abiectos nunc accumbam. Certe enim
fortunae rota est Caste in hac vita, in qua quotusquisque si ascen-
derit etiam diu cōsistere potest. Quod vicissim omnia fiunt, vt
qui nunc sublimes sunt, rursus decumbant, & qui paulo ante de-
primebantur, nunc summo in orbe conspicendi emineant, vt ali-
us alium impellat, vt tuum illum emulum, siquid tibi prospere succe-
dit, vrat. Iam in illa pompa, quae inuidia est, quis quo loco am-
bulet, quae ambitio? deinde prelibatores, qui malo exponunt se,
præcepturi, si qua illi domino mors destinata sit. Atque adeo ne-
quid tutum, nequid sic in aula pacatum, aliquos vidi a Morioni-
bus exoculatos, dum prouocati illi furiunt, quosdā ad mortem
vscq; cesos. Inter quas molestias, inter quae discrimina, quid tan-
dem præmij, quid solatij est Caste? Aut non semper vigilandū,
alteram in partē, ne tibi usque sat gratia, in alterā, ne tui sit tedium.
Et forte officium petis, quod aut locatum iam est, aut si vacet, plu-
rimos habet competitores, quorum tu studio nisi par fueris, quan-
do tamen spes est, multis utrum preferris? Tum nonnunquam in pi-
ratas incidit hec nauis. CAS. Quos in piratas dicoro? Nam
ut video omnia parte nauigatio est vita aulica. MIS. Quid
aliud enim? nisi tu quicquam inuenisti magis huic simile. CAS.
Nihil esse credo. MIS. Profinde multos habeant insidatores
multos etiam aperte inimicos, necesse est, qui multa possident.
Vnde si contigerit ei, apud quem seruis, bellum esse, ac in hostes
tu incideris, & illi captum abducant, tum quis redimit? CAS.
Quis enim alias, quam cuius id causa passus sum? MIS. Attie-
mo minus Caste. Nam tuum ibi patrimonium diffuit. Ac ipse te
ut liberes opus est. Quod si inmitiore næctus sis pirata, carcerē
vincula, torturas tibi propono. Nonnunquam etiam morte. CAS.
Duram valde conditionē narras. MIS. Quasi aliquid mite fe-
rat aula. Vides igitur aliquot sēpē milia, ob duorum hominum

leuiuscumam contentionē, ex ambitione sumptā forte, mutua se
cāde conficere? CAS. Video. MIS. Quid principum fa-
miliaritatem suspicis igitur? CAS. Quia in animū non reuo-
caui ista. MIS. At nunc sapies. CAS. Tuo beneficio,
MIS. Quamobrem fortunatū te, qui alieno periculo caues, me
infelicē, qui sic pereo. CAS. Ni fallor, bona principū pars
ea facit, quę de syracusano illo respondit Diogenes. Nam inter-
rogatus, quomodo amicis vteret Dionysius, vt vasculis inquit,
dum plena euacuat, & abiicit vacua. MIS. Sic est. Et iam
prope arbitror, vt bene vacū me ej̄ciat ille, quandoquidē lon-
gius esse mihi a limine, q̄ solebam, videor. Ac nisi me omnia fal-
lunt, iamdudū illam exuo gratiā, qui diu seruui, & quod poeni-
tendū maxime est, optimā vitæ partē, & ætatis flore in aula per-
didi, inter sycophantas ac assentatores, inter fastum ac superbiā
aulicorū congerronū. Inter magnificos Satrapas, regios canes,
inter homines Caste, quorū ne in coena quidē laudandus sit ali-
quis. Inter gloriosos milites. Inter illos Caste equites, qui sunt
ipsi magis plerūq; bestiæ, q̄ hæ quas equitant, atq; adeo inter
centauros, inani spe, sine fructu, duris semper modis fatigatus
ac delassatus, dum virebat genua, dum oīa erant integra. Qui si
hodie abiiciar, ac aliquis roget, quoniam pācio in aula consenue-
rim, quid aliud respondero, quam quod ille apud Senecam, iniu-
rias patiendo, & gratias sepe agendo? CAS. Vicem tuā do-
leo Misäule, quanq; desperandū non puto, & forte tempus est,
vt loetius aliquid eueniat. MIS. In illius hoc Caste genibus si-
cum est. Qui quomodo aliquid daturus credetur, exhausto iam
& inutili, q̄ oīa falso promisit iuueni & valido? CAS. Spes
est hęc lubrica quantū sapio. MIS. Temonitū igitur velim
ne tam periculose nauigationi te cōmittas. Quid enim diuitias
sperataliquis, inter tot egentes cōpetitores? aut potentia qd am-
bit, quā sine inuidia habere nō potest? aut quā si habeat, cū peris-
culo habeat? Cū de oībus illi sc̄ū potētib? male suspicent? Por-
ro q̄s nisi valde stultus, si hoc modo sit monitus, in hac experiri
naue sustinuerit, cuius pr̄ter alia tam spurca est, tā foeda ac tetra-
sentina? CAS. Etiā sentina ibi molesta est? MIS. Etiā, ne
qd vlli naute patient, qd non cōmune illis sit cū aulica familiā.
Igitur immundissime sunt in aula fortes mira obscēnitas, Pri-

mūm cibis ut multis, ita negligentius apparatus, marcescentibus
sepe ac rancidis carnibus, in vas nihil purius conjectis, quib⁹ cū
grylli se, muscae, ac aranei, & id genus animalia miscuerūt. Aut q̄
vermes iam pepererant, atq; he quales q̄les sunt, semicoctæ tibi
nonnumq; apponunt, iuxta insipidū olus, aut legumina vtcunq;
cōmixta, aut pisces īādiu ante mortui, aut aliqd his multo spir-
cum magis. Vinū aut acidū, aut quod ab alia sumptū nūensa est,
de quo biberat forte barbatus aliquis, barbā profuso nuper iu-
re infectā habēs. Qui adsidet, hesternā crapulā olēt & eructāt,
per omnia foetidi. Quoq; aliquis perccacatis sedet foemoralibus
vīni īmpetu emollita aluo, aut apud ipsam mensam vomit. Nā
ita frequenter hēc fūnt in aula, vt quocūq; tempore abs te alijs
perconteat, quid agat in aula, recte illi respondeas, bisbīf, vomitur
effundit. Huc adde, q; non hominū tantū, sed bestiar̄ etiā feren-
dus est fœtor, canū excremētis tota referta aula, aduersus quae
obthurasse narēs, adeo est inurbanū ac inelegans, vt in fabulam
quocq; venire soleat. Atq; his te vt feras assuefieri oportet, tum
alibi, tum vero in ipso etiā triclinio sumentē iam cibū. Quanq;
preter ista nihil ibi lautū, nihil est mundū, crassum ac multo sem-
per iure īmpinguatū mantile, vt digitis herens quoquo trahas se
quatur. Calices sūti oppleti ac feculentī, mīrū ī modū conspur-
catæ patinæ, iuxta īquinata oīa ac obſcēna, & odore vt pluri-
mum teterrimo. Noctu aut̄ que cōmoditas quiescendi, inter ob-
ſtreperos potores. Quoq; ille z. u. u. σ. ῥ. τ. ῥ. aliquid, nocte iam
concupia, quod omnīū alior̄ ruditiū superet, occinit. Alius vi-
no disertus, aliquot ſepe horas sermocināt, īconditis tibi fabu-
lis ſomnū īturbās, forſitan & eundē tecū ſortit lectū, aut ex
ebrijs illis vn⁹, aut q; ex morbo puteat, ac ſcābie infectus sit, aut
cui ſpurce oleat anīa, vel q; alijs tibi modis ſit moleſtus. Adde le-
ctos, nō ipuros tm, ſed & pestilētes ſepe, vbi ille dormierat pau-
cis ante diebus morbo gallico adefus vbi leproſus alijs desuda-
uerat. Lodices ſextū ante menſem loti, in q̄bus ſe volutarūt mor-
boſi illi, q; multā, ſi inspicias, ſaniē, multū pus exceperunt. Atq;
hec oīa tunc magis obijciunt, qñ vaga eft aula, vt in alijs ac alijs
diuferor̄is pnoctandū ſit, humi nōnūq;, vix rariſ ſubſtratiſ tibi
ſtipulis, aut pediculosa aliq; culcitra īt cimices ac pulicū examīa

CAS. Capio, & videre memini ebrios illos modis omnib⁹ sim
mundos. MIS. Tunc cum in suis illis versarentur delicijs?
CAS. Cum eodem in triclinio alijs biberent, alijs vomerent, non
nulli inuicem sibi oppederent. MIS. Tunc cum ille iaceret iam
victus potor, ac inter dormiendum vomeret, inter vomendum dor-
miret, excubantibus iuxta canibus, qui omnes medio tenus pala-
to sordes elamberent. CAS. Cum alijs scorta, alijs taxillos po-
scerent. MIS. Non iam ignoras igitur, cuiusmodi tibi, si huc
concedas, exhaustienda sentina sit. Quod si cum ipso nonnunquam
principe seorsum coenes, ut laute omnia parata, eleganter appo-
nentur, non audes per verecundiam apposita sumere, ac Tantali
more in copia egés. Tum te interficiunt, aut morbis omnib⁹ ob-
noxii reddunt, varia ciborum genera, quibus appositis, continere
te facile non potes, quin nimis edas. Et longo interuallo missus
importantur. Ac ea plurimum hora cibus sumitur, quem tibi minime
coenit. Nec enim in aula tunc editur, quando homines esu-
riunt, aut tunc bibitur, quando sitiunt, aut suo tempore quiesci-
tur. Omnia confusa sunt, omnia intempestiuia. Et forte expecta-
dus est ille, qui aut in venatione abfuit, aut ius dixit, ac leges de-
dit. Quae omnia eo tendunt, ut valetudinem negligas, ac corrum-
pas, ut febres, ut podagras, ut ulcerā ac pestes contrahas. Sed iam
credo satisseci, & tuā Casta petitioni, & meo in te studio, quo
magis ad seruitutē remittas iam me, atque audī sonare aēs illud,
quod me dixi ad officium vocaturum? CAS. Audio, sed bre-
uiter adde aliquid si restat, Epilogi in modum. MIS. Quid
vis addam, nisi ut te moneā, quo mare illud tot modis suspectū
fugias ac vites. Ne vñquam nauigationi te committas, tam pericu-
loſe, tam exitiosē, ne in rebus adeo dubijs, adeo incertis spem po-
nas, ne tibi pedicas induās, ac spontaneā vltro seruitutē acceras
in qua postea miser cum sis, non identidē sis miserabilis, cum ta-
lis esse volueris, & ex miseria voluptatē tibi petendā duxeris. Ne
te ex cōmodiore vita, in has tēpestates, has procellas, vnde emer-
gere diffīcillimū sit, abijs cias. Ne ab animo exules. Et in his affli-
ctionibus immunitatē ne queras, ut memineris libertati renun-
ciatum, ut primum in aulam te mancipaueris, nisi seruus non est
aut captiuus non est, qui vnam domum egredi cītra prescriptū.

tion audet. Omnidem, ut longum valere diccas, aulae, in qua corrupta sunt omnia, dum est in vicere, ubi difficultates mirae obijciuntur, archana reticere, oculi recte disponere, iniurias tolerare, ybi alijs opera impeditur, sibi malum accersitur, ybi optimum quod habemus frustra tempus conterimus. Tandem vide sis huic inue nustar venustati, ne te capiendū præbeas, quo ne foris iucundis simus demulctus, intus acerbissime tracteris, deniq; misere sub uertaris. Nam quid refert, aureis te catherinis vincitū quis, an ferreis detineat: aut aliquid refert, a quo metallo pīscis trahatur? In summa, ut mare esse memineris aulam. De me, ut ab isto naufrago enatem, videro. CAS. Dabo equidē operam, ac tibi multa libenter debeo, qui me in tempore monueris. MIS. Tibi ego gratiam vicissim habeo, q; menon oscitanter audiueris. Sed iam eundum est, tu vale, ac in longum vale, & extra aulam vale. CAS. Et tu vale, ac liber esto. MIS. Quod dij;s videatur. Caste. Sed ecce Velinum video, reuertia principe, quem de salario persoluendo monturus, hodie accessit. Interrogabo, quod responsum tulerit. Heus tu Veline. Audin Veline; τίσοι ἐπολλωπηκενιαγέρερ;

F I N I S.

Syncretiter, citra pompam. Quod bene vertat.

HVLDERICHI DE HVTTEN EQ. GERMANI IN
Prognosticon ad annum. M. D. XVI. ad Leonem, X.
Pont. Max. Carmen Heroicum.

Quæ se horrenda mouent superi: quæ dira redundant
In genus humanum: flagrat proh Iupiter omnis
In clades Europa suas. Res publica Christi
Heu nimium secura sui, ruit in sua precepis
Viscera, crudeleisq; ciet miseranda tumultus.
Omnis in Italiam tendit furor, ipse minatur
Horrificam latio stragem Saturnius, & atro
Increpuit Martem intuitu, Mars arma, necesq;

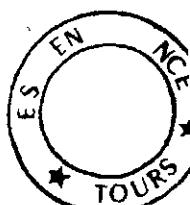
Sanguineum molitur opus, sœua omnia regnant.
Concessit de iure suo, graditurq; retrorsum
Iupiter, & totum dat acerbis clädibus annum.
Idq; adeo metuens, & non ignara futuri
Bis petit obscurum, & condit se luna tenebris.
Ipse quoq; obducta squallet ferrugine frater.
Tot lignis monuere dei, præsensimus omnes,
Cauit nemo malum, sed nec potuisse putandum est.
Autores Diij cladi, & accusabile fatum.
Ecce ergo aerias ruit hac a parte per Alpeis,
Effusura omniis iterum Germania vires.
Substitit iratus Verone ad moenia Cæsar
In latias speculatus opes, traxitq; feroces
Rhœtorum populos, & amanteis bella Sueuos.
Francorumq; equitum nunq; exuperabile robur.
Vindelycasq; manus, & abactum montibus illis
Heluetium peditem, tum quicquid Rhenus & Ister,
Quas vires celer Albis habet, peregrinaq; regum
Auxilia, Scythicos metuendo Pannonas arcu.
Et te Bernie armis inuictum, equitemq; Polonum.
Hispanamq; aciem, quo non delectior ullus
Expugnare vrbis populus necq; segnius audet
Parte alia Gallorum acies, iamq; optimus annis
Confertum rex agmen agit, raptumq; tuerit,
Insubriæ fines, & agri ditissima regna
Cœnomanos, Ligurumq; vrbes, Alpeisq; subactas.
Dant animos iueni patriæ prædiuitis aurum.
Successusq; sui, volucres in bella sequuntur
Allobrogum turmæ, pugnantesq; eminus arcu
Atrebates, tum qui longeue ab origine gentis
Se numerat Biturix, suetusq; ad prælata Vascon
Vtilior pugnare pedes, Rhodanumq; hisbentes
Quicq; colunt Ligerim, tum quod te sequana ripa
Vulgus vtraq; videt, quicq; impete Celticus acri
Fertur eques, quos dehinc iuvat auxiliaribus armis
Vrbs Venetum, satiscq; suis obnoxia, fertur

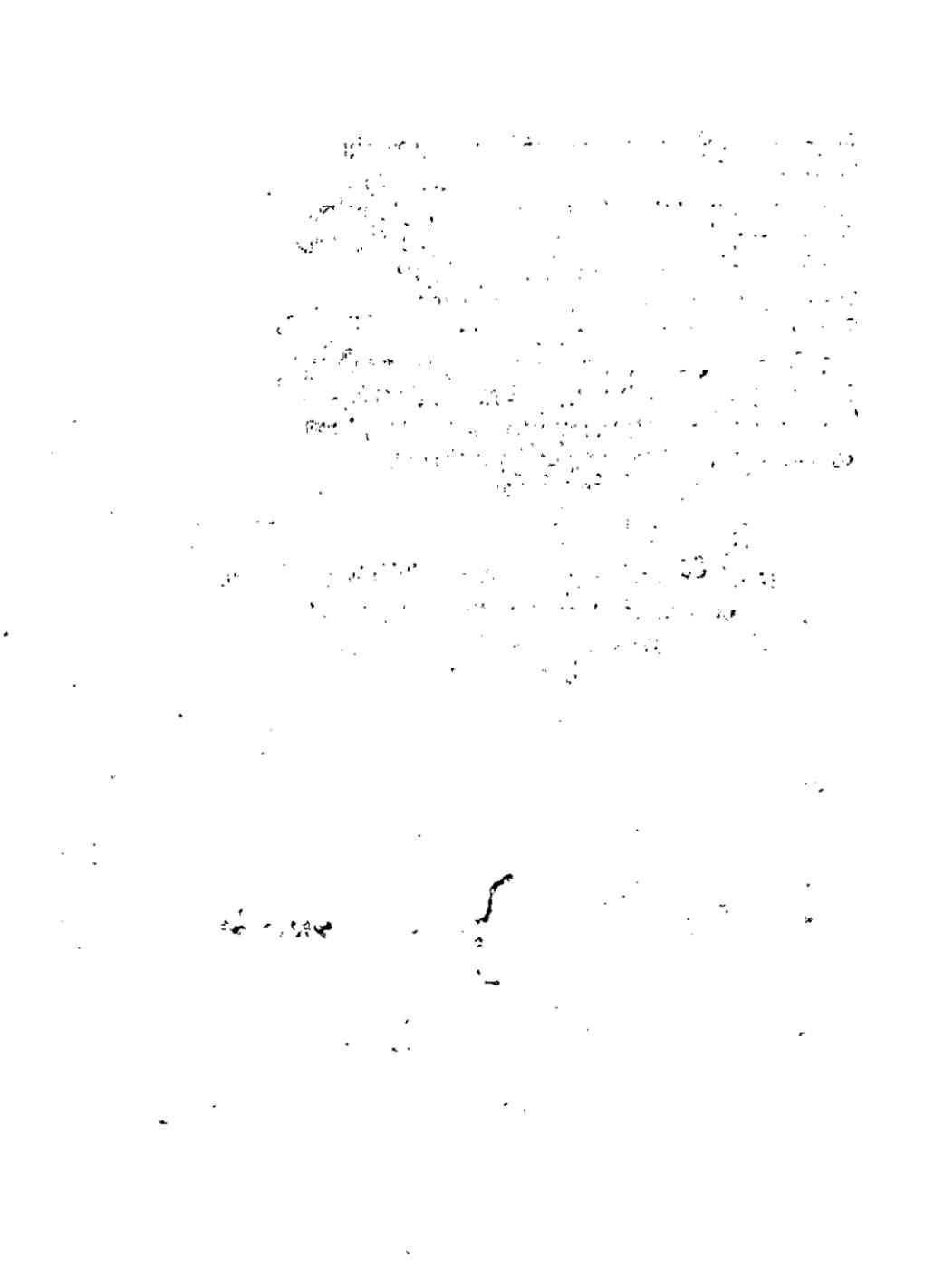
In commune nefas, cuncta est feralibus armis
Italia, & possessa malis, nec iam ipsa salutem
Ultra aliquam potis est sperare, peritq; videndo.
Posce Deos veniam supplex Leo, & omnibus armis
Innocuas protende manus, sacrifq; litatis
Iratos placa superos, pax incubet orbi,
Et toties sperata tuis, &c debita votis.
Iam satis hoc luimus, superet de sanguine nostro,
Quod melius liceat rabidis offendere Turcis,
Hostilicq; Asiae, Solymum quo vindice templum
Infestis auferre Syris, diumq; sepulchrum.

Quod bene vertat,

τ ε λ ο σ.

In officina excusoria Sigismundi Grimm Medici,
& Marci Vuyrsung. Anno virginis partus
M.D.XVIII. die vero. xvij.
Septembris.

Hutten, J.v.

Aula. Dialogus. Augsburg, rimm 1. Wirsing 1518. 4to.
16 Fl. nnum. H. prachtvoller olzschn.- italein. ss.
v. Petrarca-meister u. groß. Zierini jale. Jmschl.

Seitene erste Ausgabe. Janzer VI, 150, 120; Proctor
10332; Musper (Petrarca-meister) L 14; Benzing (Hut-
ten) 72. Berühmter Dialog über das Leben an einer
Irstenhofe, wohl auf dem Augsturger Reichstag nie-
dergeschrieben. - l. i. r. a. lit. Sehr schönes Exemplar.

